

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1296/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Филипа Домазета, и захтеву браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јелене Димић Станојев, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 406/23 од 10.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 176/25 од 12.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Филипа Домазета, и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јелене Димић Станојев, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 406/23 од 10.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 176/25 од 12.08.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу К 406/23 од 10.12.2024. године окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и члана 61. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 2 (два) месеца у које им се урачунава време проведено у притвору и то окривљеном АА и окривљеном ББ у периоду од 13.07.2017. године до 25.07.2017. године, а окривљеном ВВ у периоду од 20.07.2023. године до 21.07.2023. године.

Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Оштећене школе и то: ОШ „Војислав Илић млађи“ из села Хум, ОШ „Вук Караџић“ из Дољевца, ОШ „Стеван Синђелић“ из села Каменица и ОШ „Вук Караџић“ из села Малошиште, упућене су да имовинскоправне захтеве остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 176/25 од 12.08.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, а пресуда Основног суда у Нишу К 406/23 од 10.12.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног АА и окривљеног ББ, адвокат Филип Домазет, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП без опредељивања конкретне повреде закона у смислу члана 485. став 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или им ублажити казне или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Јелена Димић Станојев, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреда закона из члана 428. став 3. и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или му ублажити казну или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Филипа Домазета, и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јелене Димић Станојев, су недозвољени.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА и окривљеног ББ, адвокат Филип Домазет, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП без опредељивања конкретне повреде закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, али у образложењу захтева оспорава оцену доказа и чињеничне закључке нижестепених судова, који су према његовом мишљењу погрешни и у том смислу анализира разлоге побијаних пресуда, те износи сопствени закључак да није утврђено да су окривљени извршили кривична дела за које су оглашени кривим и на тај начин, према налажењу Врховног суда, указује на повреду закона из члана 16. ЗКП, коју у захтеву и сам означава, затим на повреду закона из 440. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док наводима којима образлаже

олакшавајуће околности на страни окривљених АА и ББ, којима, према његовом мишљењу, првостепени суд није дао адекватан значај, указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 16, члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на које се указује изнетим наводима захтева браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Филипа Домазета, не представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца могу поднети захтев за заштиту законитости, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Филипа Домазета, оценио као недозвољен.

Према налажењу Врховног суда, из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јелене Димић Станојев, произлази да бранилац у захтеву само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, међутим ову повреду закона образлаже наводима да из изреке првостепеног суда, која је неразумљива, и утврђеног чињеничног стања, не произлази закључак да су окривљени извршили кривично дело у саизвршилаштву, да није могуће да су радње описане у изреци првостепене пресуде, предузимали заједнички, те да присуство окривљеног ВВ извршењу кривичног дела није доказано, на који начин суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, коју у захтеву и означава, истичући поред тога и повреде закона из члана 428. став 3. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде закона из члана члана 428. став 3. ЗКП, члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни суд је и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ВВ, адвоката Јелене Димић Станојев, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић